

ПАТЯТА НЕДЕЛА ОТЪ ПОСТЫТЫ.

Се восхѣдимъ во Ірлімъ, ѿ Сѣхъ челоуѣческій прѣданъ въдетъ Архіерейомъ ѿ Книжникомъ, ѿ ѡсѣдатъ егѡ на смѣрть.

(Марка гл. 10, ст. 33.)

ЗА ПОКААНИЕТО.

Какво не прави, какво не измыслюва Божественната ревностъ на една добродѣтелна душа! Пратенъ былъ отъ Бога и отъ църквата, благоговѣйниатъ и премъдриатъ монахъ Меродій, за да огласи въ православната вѣра Византскій царь, който, като преминѣвалъ тогава отъ Идолослуженіето къмъ Богопознаніето, самъ былъ кръстилъ и подчинилъ себе си съ всичката си областъ на Гръцкото господарство, и Константинопольскій престолъ. Начиналъ добриатъ рабъ, и вѣрниатъ слъжителъ Божій да учи новопросвѣщеніа съ силата на ученіето, а най-много съ примѣра на живота си, и да мѡ показва въ догматыты на вѣрата, и въ заповѣдиты евангелскы, жителството на единъ истиненъ Христіанинъ. Но като самъ не задоволилъ съ това, написалъ съ искрено живописаніе двѣ Иконы; и на едната изобразилъ второто Христово пришествіе, а на другата Яда. На първата представлявалъ сына Божій, че сѣди на престолъ высокъ, и превъзнесенъ, съ сила и слава голѣма, облеченъ съ всичката свѣтлина на Божественната слава: хмлады хмлады предстоицы Ангелы, безбройно множество челоуѣцы, че самъ сѣдатъ и очакватъ за себе си рѣшеніе отъ страшніа сѣдникъ: кръстното знаменіе, поставено предъ страшніа олтарь: огненнхъ рѣкх, че истича отъ огненніа престолъ: и всичкыты нарѣдъ обстоителства на вѣдущіа сѣдъ. На другата Икона показвалъ всеадеца